

Un porumbel fragil

Sorina

Un porumbel fragil

De-atâtea ori mă simt ca un copil.
Privirea îmi străbate printre pleoape,
un zâmbet fin din rid ar vrea să scape
și sufletul mi-e porumbel fragil.

Mi-e inima o floare pe câmpii,
ce-o leagănă un vânt în veșnic dor,
pe care fluturi vin, în graba unui zbor,
lovind petala moale, cu-aripele mlădii.

Râde-un copil în mine și-n joacă înconjoară
pământul, luna, cerul și universul viu,
mi-e sufletul acum, când iarna asta scriu,
un porumbel fragil, cu inima de ceară.